

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 50

Utgitt 11 oktober

1941

Innhold.

Side

Midlert. forordn. om endringer i lov om havnevesenet	763
Forordn. om forbud mot offentlig dans	770
Midlert. forordn. om anvendelse av sikringsforføyninger overfor personer som mistenkes for overtredelse av Reichskommissars forordninger av 25 september 1940 § 4 og 7 oktober 1941 § 2	770
Forordn. om tiltak til sikring av matpotetforsyningen	771
» om avfallsmetaller	772

Midlertidig forordning om endringer i lov om 2 oktbr. havnevesenet av 24 juni 1933.

§ 1. Administrasjon av havnene.

1. Den øverste myndighet over havner og farvann tilligger Sjøfartsdepartementet og utøves ved Havnedirektøren som de lokale havnemyndigheter sorterer under. De lokale havnemyndigheter er havneformennene med medlemmer av havnenemndene som rådgivere samt havnefogdene.

For så vidt fyrbelysning og sjømerker angår, utøves den øverste myndighet ved Fyrdirektøren, dog således at Havnedirektøren får adgang til å uttale seg på forhånd om saker som vedkommer havnene.

2. Havnedirektøren har foruten de gjøremål som er tillagt ham i havneloven og denne forordning, å forberede og avgi forslag i de saker og innstilling til de oppnevnelser og ansettelser som skal avgjøres av departementet.

Havnedirektøren er leder av statens anleggsvirksomhet i havner og farvann. Han skal i samsvar med de bevilgninger som er gitt, og de bestemmelser som departementet har truffet, ordne administrasjonen av og arbeidsdriften ved anleggene på den måte som er mest hensiktsmessig.

§ 2. Havneformann og havnenemnd.

1. I kjøpsteder og ladesteder med eget kommunestyre samt på steder hvor det for øvrig er eller blir opprettet havnedistrikt, skal det være en havneformann med en rådgivende havnenemnd.

Ladestedet Svelvik hører dog under samme havnefor-

2 oktbr. mann og havnenemnd som kjøpstaden Drammen. Ett av medlemmene av Drammen havnenemnd skal oppnevnes fra Svelvik. Dette medlem behøver bare å være til stede i havnenemndas møter når den behandler saker vedrørende Svelviks havn.

2. Havneformannen med varamann oppnevnes av departementet. Varamannen trer i havneformannens sted når denne ikke kan gjøre tjeneste. Han har ellers rettigheter og plikter som et medlem av havnenemnda.

Departementet bestemmer antallet av medlemmer i den enkelte havnenemnd samt hvor mange som skal være navigasjonskyndige og hvor mange representere havnens trafikanter. Det samlede antall medlemmer skal være fra 2 til 6 medregnet varamannen for havneformannen.

Ordføreren i den kommune som departementet bestemmer, skal oppnevne ett av medlemmene. Oppnevningen foretas av ordføreren i møte med formennene.

De øvrige medlemmer oppnevnes av Havnedirektøren i samråd med havneformannen etter at de interesserte næringsutøvere har hatt adgang til å fremkomme med forslag. Av medlemmene skal 1 eller 2 være navigasjonskyndige eller ha praktisk erfaring som sjømenn, mens 1 til 4 skal representere havnens trafikanter (til eksempel handel, industri, fiskeri og transportvirksomhet). For hvert medlem skal det oppnevnes en varamann. Blir Havnedirektøren og havneformannen ikke enige om oppnevningen, skal Havnedirektøren forelegge saken for departementet til endelig avgjørelse.

Oppnevningen av så vel havneformann med varamann som medlemmer av havnenemnda med varamenn gjelder inntil videre, dog ikke utover 2 år.

3. Det som er bestemt i §§ 3 og 5 i forordning av 21 desember 1940 om endringer i kommunelovene av 10 juni 1938 om vilkår for oppnevning, om plikt til å motta oppnevning samt om tap av og fritakelse for vervet, får tilsvarende anvendelse på havneformann og medlemmer av havnenemnda.

Med hensyn til bosted er det dog tilstrekkelig at vedkommende det siste år har bodd og fremdeles bor i en av de kommuner som havnedistriktet ligger i.

Krav om fritakelse må fremsettes for Havnedirektøren. Avslag kan bringes inn for Sjøfartsdepartementet.

§ 3. Bestyrelse av havner og farvann utenom havnedistriktene.

1. Havnefogden for et havnedistrikt er pliktig til å føre tilsyn med og bestyre de omliggende havner og farvann

som ikke hører under noe havnedistrikt. Havnedirektøren 2 oktbr. fastsetter grensene for det område hver havnefogd skal tilse og bestyre.

For disse havner og farvann utøver havnefogden både den myndighet som tilligger en havnefoged, og den som tilligger en havneformann med havnenemnd.

2. Til assistanse for havnefogdene kan Havnedirektøren ansette havnebetjenter i de enkelte havner etter innstilling fra havnefogden. Disse havnebetjenter er ulønte med mindre departementet bestemmer noe annet.
3. Havnefogden skal i forening med en los på de tider og i det omfang som Havnedirektøren bestemmer, foreta befarings- og gjøre innberetning herom. Departementet bestemmer hvilken godtgjørelse av statskassen havnefogden og losen skal få under disse befaringer.
4. Overlosene og losoldermennene fritas for befatning med havnevesenets saker, idet havnefogdene trer i deres sted. Losoldermennene beholder dog sine plikter og sin myndighet i henhold til havnelovens §§ 25 og 53, og Havnedirektøren kan forelegge overlosen til uttalelse de saker som det finnes ønskelig å høre dennes mening om.

§ 4. Havneformannen og havnenemndas virksomhet.

1. Havneformannen representerer havnekassen og leder dens forvaltning under fullt personlig ansvar.

Havneformannen har den myndighet og de plikter som havneloven la til havnestyret og dets formann, dersom ikke annet er bestemt.

Vervet som havneformann er som regel ulønt, men departementet kan unntaksvis tilstå havneformannen en godtgjørelse av havnekassen hvis vervet er særlig byrdefullt.

For havnenemnda skal forelegges de saker som etter havneloven skulle behandles av havnestyret samt saker som departementet eller Havnedirektøren krever forelagt.

2. Havneformannen fastsetter tid og sted for havnenemndas møter. Møte må også holdes når departementet eller Havnedirektøren forlanger det. Nemndas medlemmer skal på forhånd gis adgang til å sette seg inn i de saker som skal behandles, og innkallelse til møte skal bilegges med saksliste samt opplysning om hvor dokumenter er utlagt til gjennomsyn. Kan et medlem av nemnda ikke møte, må han uten opphold melde fra om dette, så varmannen kan bli innkalt.

På møtet må minst halvdel av nemndas medlemmer være til stede.

2 oktbr.

Havnefogden og havneingeniøren, hvor sånn er ansatt, deltar i havnenemndas møter med rett til å uttale seg om de saker som behandles.

Ordføreren eller rådmannen i den kommune departementet bestemmer, kan ta del i møtene med rett til å uttale seg om de saker som behandles.

Havnedirektøren kan når han finner grunn til det, delta i havnenemndas møter eller la seg representere ved en tje-nestemann i havnedirektoratet.

3. Bestemmelsene om ugildhet i § 15 i lov om kommunestyre i byene av 10 juni 1938 får tilsvarende anvendelse på havneformannen og medlemmene av havnenemnda.

4. Havneformannen eller den han bestemmer, legger sakene fram for nemnda. Nemndas medlemmer er pliktige til å uttale seg, men formannen gjør vedtak etter eget om-dømme. Er et medlem av nemnda uenig i det vedtak for-mannen gjør, plikter han å si fra og kreve sin mening bokført. Gjør han ikke det, anses han som enig med havne-formannen og medansvarlig for vedtaket. Stemmegivning finner ikke sted.

Etter at de saker som er nevnt i innkallelsen er be-handlet, har hvert medlem av nemnda høve til å bringe på bane sak som er i havnens interesse, og som er av den art at den skal legges fram for nemnda. Saken bør om mulig være anmeldt på forhånd. Formannen bestemmer om en sak som ikke er nevnt i innkallelsen, skal avgjøres i møtet.

Er det ikke tid til å legge fram en sak for nemnda uten å utsette berettigede hensyn for å bli tilsidesatt, kan havneformannen avgjøre den uten først å høre nemndas mening. Vedtaket skal i så tilfelle føres inn i en bok som er godkjent av Havnedirektøren, og det skal refereres i det første møte havnenemnda holder etter at ved-taket er fattet. Ellers skal havneformannen gjøre sine vedtak i møte med havnenemnda, og vedtakene skal føres inn i møteprotokollen sammen med eventuelle uttalelser av havnenemndas medlemmer. Utskrifter av vedtakspro-tokollene sendes Havnedirektøren så snart som mulig.

§ 5. *Statens tilsyn med havneformannens og havnenemn-das virksomhet.*

1. Vedtak som etter § 4 skal forelegges havnenemnda, og som ikke etter gjeldende bestemmelser trenger god-kjenning av departementet, må godkjennes av Havne-direktøren for å bli gyldige. Dette gjelder også vedtak som havneformannen gjør uten at saken har vært fore-lagt havnenemnda fordi det ikke har vært tid til det.

Når Havnedirektøren finner grunn til det, kan han fore- 2 oktbr.
legge saken for departementet til avgjørelse.

Departementet og Havnedirektøren kan kreve en sak forelagt havnenemnda på ny. Det samme må skje hvis havneformannen finner at et gjort vedtak reelt bør endres.

2. Hvis det er påkrevd for å hindre uorden, skade eller tap for havnen, treffer havneformannen straks de foranstaltninger som er nødvendige. Disse står ved makt til Havnedirektørens avgjørelse foreligger.
3. Havnekassens regnskaper revideres av dem som reviderer vedkommende kommunes regnskaper. Den godtgjørelse (refusjon) havnekassen skal betale for revisjonen, fastsettes av Innenriksdepartementet.

Desisjonen ligger til Sjøfartsdepartementet.

§ 6. *Havnekassens budsjett, lån og fonds.*

1. Havnekassens budsjett fastsettes av departementet.
2. Havneformannen skal hvert år, senest 3 måneder før utgangen av det løpende regnskapsår, i møte med havnenemnda gjøre vedtak om forslag til budsjett for det følgende regnskapsår. Forslaget med nødvendige forklaringer sendes til Havnedirektøren.

I budsjettforslaget oppføres alle påregnelige inntekter og utgifter, deriblant mulig underskudd fra forrige regnskapsår. Blant utgiftene oppføres et beløp til dekning av tilfeldige og uforutsette utgifter. Beløpet disponeres av havneformannen som i forbindelse med regnskapsavslutningen gir beretning om beløpets anvendelse til Havnedirektøren.

3. Til dekning av mulig underskudd på havnekassenes budsjetter opprettes et utjevningsfond som dannes av tilskudd fra de enkelte havnekasser. Tilskuddet skal utgjøre en viss prosent av den enkelte havnekasses bruttoinntekt. Prosentsatsene og de nærmere regler for disposisjonen av utjevningsfondet vil bli fastsatt av Sjøfartsdepartementet. For så vidt det et enkelt år skulle vise seg nødvendig eller ønskelig, kan Sjøfartsdepartementet også benytte midler av trafikkavgiftsfondet til dekning av underskudd i havnekassene.

Skyldes underskuddet utgifter i forbindelse med nyanlegg, ombygging eller vedlikehold av eldre anlegg som for denne forordnings ikrafttreden er bevilget for havnekassens regning under forutsetning av at by- eller herredskassen skulle dekke den del av utgiftene som havnekassen ikke kunne make, yter dog by- eller herredskassen frem-

2 oktbr. deles tilskudd. Vedtak om å yte havnekassen tilskudd skal av ordføreren legges fram for formennene og er ikke gyldig før Innenriksdepartementet har godkjent det.

4. Havnekassens midler må bare brukes til beste for havnen, til arbeider for å forbedre havnen og lette ferdselen.

5. Blir det i årets løp nødvendig å utføre andre arbeider enn de som er oppført i budsjettet, skal saken behandles som foran bestemt for budsjettet. Kan utgiftene dekkes uten vesentlig overskridelse av budsjettet, avgjøres saken av Havnedirektøren. I motsatt fall må den forelegges departementet.

6. Må lån opptas for havnekassens regning, må vedtak herom godkjennes av departementet.

Havnekassens eiendommer kan pantsettes som sikkerhet for lån uten hensyn til hva lånebeløpet skal brukes til.

Lånemidler må bare brukes til det formål som de er lånt til, med mindre departementet tillater noe annet.

Hvis en havnekassee har lånefond, kan fondets midler ikke brukes uten samtykke av departementet.

Vedtak om bruk av lånemidler og pantsettelse av havnekassens eiendommer er først gyldige når de er godkjent av departementet som fastsetter de nærmere betingelser for lånet, herunder avdragstid og avdragsmåte. Avdragstiden fastsettes under hensyn til arten og varigheten av den foranstaltning lånet skal brukes til. Den må under ingen omstendighet settes lenger enn til 40 år.

7. Opplagte fonds eller avsetninger må ikke brukes til andre formål enn de opprinnelig var bestemt til, med mindre departementet samtykker i det.

§ 7. Ansettelse av havnefogder.

1. For hvert byhavnedistrikt skal det være en havnefoged. For havner utenom byene bestemmer departementet i hvert enkelt tilfelle om det skal opprettes havnefogedstilling. Det vil ved avgjørelsen bli tatt hensyn til om trafikken art og størrelse gjør dette påkrevd.

2. Havnefogden er statstjenestemann. Han ansettes av departementet etter at havneformannen i møte med havne nemnda har fått anledning til å avgi forslag.

§ 8. Andre enn havnefogden som leder av havnevesenets regnskapsvesen og arbeider. Havnefogden kan av departementet fritas for å føre havnevesenets regnskaper og å bestyre arbeider som utføres for havnevesenets regning. I forbindelse hermed kan det bestemmes at disse gjøremål skal ligge under andre tjenestemenn som ikke behøver å være havnefogdens underordnede.

Departementet kan således bestemme at de tekniske arbeider i havnen skal legges under en havneingeniør og fastsette dennes lønn. Havneingeniøren ansettes av departementet etter at havneformannen i møte med havnenemnda har fått anledning til å avgi forslag. 2 oktbr.

§ 9. Havneavgifter.

1. De havneavgifter hvis størrelse ikke er lovbestemt, fastsettes heretter av departementet etter forslag fra havneformannen i møte med havnenemnda. Gjelder det bryggeavgift eller vareavgift ved brygge som tilhører staten eller en kommune, innhentes forslag fra henholdsvis vedkommende departement som brygga hører inn under eller kommunestyret i stedet for fra havneformannen.
2. For departementet fastsetter størrelsen av bryggeavgift eller vareavgift ved brygge som tilhører havnevesenet, tonnasjeavgift eller trafikkavgift, skal det være innhentet uttalelse fra ordføreren i møte med formennene.
3. Departementet kan fravike de i havneloven fastsatte maksimale grenser for avgifter. Departementet kan også påby en avgift oppkrevd, selv om det ikke foreligger noe forslag herom fra havneformannen.
4. Slik nedsettelse av eller fritakelse for havneavgifter som omhandles i havnelovens § 48, kan innrømmes av Havnedirektøren. I tvilsomme tilfelle skal saken forelegges departementet til avgjørelse.

§ 10. *By- eller herredstyrenes befatning med havnevesenets saker.* Av de saker vedrørende havnene som etter havneloven skulle behandles av by- eller herredstyret, behandler ordføreren i møte med formennene for fremtiden ikke andre enn de som kommer til behandling i henhold til bestemmelsene i § 6, punkt 3, annet ledd, og § 9, punktene 1 og 2, i denne forordning og i havnelovens § 3. For øvrig trer havneformannen med havnenemnda i by- eller herredstyrets sted.

Havnedirektøren kan dog innhente uttalelse fra ordføreren i møte med formennene når han anser det ønskelig eller påkrevd, eller departementet forlanger det.

§ 11. *Ikrafttreden og overgangsbestemmelser.*

1. Denne forordning trer i kraft 15 oktober 1941.
Fra samme tid oppheves §§ 3, første og annet ledd, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 12, siste ledd, 13, 14 og 16 i lov om havnevesenet av 24 juni 1933. For øvrig vedblir havneloven å gjelde i den utstrekning den ikke blir endret ved bestemmelsene i denne forordning.
2. De nåværende formenn i havnestyrene fungerer som havneformenn og medlemmene av havnestyrene som

2 oktbr. havnenemnder inntil havneformenn og medlemmer av havnenemndene er oppnevnt i samsvar med § 2 i denne forordning.

Oslo 2 oktober 1941.

Sjøfartsdepartementet.

Irgens.

R. J. Fuglesang.

4 oktbr. **Forordning om forbud mot offentlig dans.**
I samråd med ministeren for Politidepartementet fastsettes:

§ 1. Når særlige grunner tilsier det kan Politidepartementet i krigstid bestemme at det skal være forbudt å holde eller medvirke til å holde eller å delta i offentlig dans.

§ 2. Med offentlig dans menes i denne forordning:

1. Dans som foregår offentlig eller på offentlig sted, jfr. straffelovens § 7 nr. 1 og 2 eller på sted som det ved anledningen er adgang til for en ubestemt krets av personer.

2. Dans i samband med møte eller tilstelning som en forening eller sammenslutning holder for sine medlemmer.

3. Dans i forsamlingslokaler av enhver art, i offentlige bygninger, hoteller, restauranter, pensjonater og andre bevertningssteder, selskapslokaler som leies ut og lignende og i slike steders tilliggelser.

§ 3. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer forbud som er gitt i medhold av denne forordning eller som medvirker hertil straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder.

Er overtredelsen begått under utøving av næring kan retten til å drive næringen fradømmes den skyldige for en tid av inntil 5 år.

Oslo 4 oktober 1941.

Justisdepartementet.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

6 oktbr. **Midlertidig forordning om anvendelse av sikringsforføyninger overfor personer som mistenkes for overtredelse av Reichskommissars forordninger av 25 september 1940 § 4 og av 7 oktober 1940 § 2.**

Med samtykke fra der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete og med hjemmel i Reichskommissars forordning av 28 september 1940 § 3, annet ledd, bestemmes:

§ 1. Under krigstilstanden kan Politidepartementet eller 6 oktbr. den det bemyndiger i sikringsøyemed treffe de i straffelovens § 39, punkt 1, litra a til f nevnte forføyninger overfor personer som med skjellig grunn mistenkes for overtredelse av Reichskommissars forordninger av 25 september 1940 § 4 og av 7 oktober 1940 § 2.

§ 2. Beslutning om å anvende sikringsforføyninger etter denne forordning, kan ikke innbringes for domstolene.

Erstatningskrav som følge av gjennomføringen av disse bestemmelser kan ikke reises.

Oslo 6 oktober 1941.

Politidepartementet.

Jonas Lie.

R. J. Fuglesang.

Forordning om tiltak til sikring av mat-6 oktbr. potetforsyningen m. v.

§ 1. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gi forskrifter om omsetning og bruk av poteter.

§ 2. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gi de kommuner hvor det anses nødvendig pålegg om å kjøpe inn matpoteter og treffe andre tiltak til sikring av matpotetforsyningen, og kan gi nærmere forskrifter om dette.

§ 3. Direktoratet for proviantering og rasjonering eller den det bemyndiger kan forby handlende (grossister, detaljister og kommisjonærer) innen et fylke eller kommune å kjøpe matpoteter av andre enn stat, fylke eller kommune, når dette er nødvendig for å få avsatt poteter som disse eier eller har økonomisk ansvar for.

§ 4. I de kommuner hvor Forsyningsdepartementet bestemmer det, skal forsyningsnemnda føre tilsyn med poteter som er lagret med salg for øye. Nemnda kan forby lagring på steder som den ikke anser skikket for formålet.

I de kommuner hvor Forsyningsdepartementet bestemmer det, skal det være forbudt å oppfylle kontrakt om levering av poteter fra podusent til handlende innen kommunen (grossister, detaljister og kommisjonærer), når kontrakten ikke er godkjent av forsyningsnemnda. Det er forbudt å motta poteter som leveres i strid med denne bestemmelse.

§ 5. Når det er nødvendig for å sikre matpotetforsyningen eller tilførslene av poteter til potetmelfabrikk eller potettørkeri, kan Direktoratet for proviantering og rasjonering forby utførsel av poteter fra et fylke eller en kommune.

§ 6. Direktoratet for proviantering og rasjonering eller den det bemyndiger kan pålegge produsent leveringsplikt for

6 oktbr. poteter. Erstatningen fastsettes ikke ved skjønn, men be-
regnes i samsvar med de prisreguleringsbestemmelser som
gjelder ved leveringen.

§ 7. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan
pålegge produsent og handlende å lagre poteter for senere
levering. Bestemmelsene i § 6 får tilsvarende anvendelse.

§ 8. Bestemmelsene om straff og inndraging i lov av
14 mai 1917 nr. 5 § 8, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelse
av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse
av forskrifter eller pålegg gitt i medhold av denne forordning.

§ 9. Ved denne forordnings ikrafttreden oppheves For-
syningsdepartementets forskrifter for sikring av forsyningen
med matpoteter på visse større forbrukssteder av 25 sep-
tember 1940.

Oslo 6 oktober 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

9 oktbr. **Forordning om avfallsmetaller.**

§ 1. Direktoratet for industriforsyning kan gi forskrifter
om oppsamling, oppbevaring, lagring, omsetning og omar-
beiding av avfallsmetaller og om plikt til å avsta og å motta
slike metaller.

§ 2. § 1, punkt 5, i Forsyningsdepartementets alminne-
lige bestemmelser om bruk og kjøp av metaller av 15 sep-
tember 1940 gjelder også for anskaffelser og leveringer av
avfallsmaterialer, selv om anskaffelsen og leveringen er fri-
tatt for kjøpetillatelse.

§ 3. Bestemmelsene om straff og inndraging i § 8 i lov
av 14 mai 1917 nr. 5, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelser
av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse
av denne forordning eller av forskrifter gitt i medhold av den.

§ 4. § 8 i Forsyningsdepartementets alminnelige bestem-
melser om bruk og kjøp av metaller av 15 september 1940
oppheves.

Oslo 9 oktober 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.